

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 decembrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan și Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2016, de inculpatul

Simion Vasile Ion, născut la 23 februarie 1963, originar și domiciliat în s.Sireți, r-nul Strășeni.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 05.02.2016 – 18.03.2016,

2. Instanța de apel: 22.04.2016 – 30.05.2016,

3. Instanța de recurs: 07.09.2016 – 13.12.2016.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 18 martie 2016, Simion Vasile a fost condamnat în baza art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Simion Vasile, conlocuind împreună cu fosta sa soție, Simion Zinaida și copiii Simion Daniel, a.n.1996 și Simion Marionela, a.n.2000 în s.Sireți, r-nul Strășeni, de o perioadă îndelungată, fiind o persoană agresivă, în repetate rânduri, pe parcursul anului 2015 (inclusiv la data de 06.03.2015, 16.03.2015, 27.06.2015, 29.08.2015, 30.10.2015, 30.11.2015), de fiecare dată fiind în stare de ebrietate, în timp ce se afla la domiciliul comun, ca urmare a conflictelor inițiate de către acesta, a manifestat un comportament agresiv și violent față de fosta sa soție, Simion Zinaida, asupra căreia dânsul de nenumărate ori a aplicat violență fizică exprimată prin lovire, îmbrâncire, cât și psihologică, dar și față de fiica sa minoră, Simion Marionela, a.n.2000 asupra căreia dânsul de nenumărate ori a aplicat violență psihologică, exprimată prin înjosire, provocarea stărilor de tensiune și de suferință psihică, ofensă, înjurare, insultare, amenințări verbale, acțiuni ilegale în rezultatul cărora lui Simion Zinaida și Simion Marionela le-au fost provocate puternice suferințe fizice și psihice.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul și inculpatul V.Simion, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, în latura penală, cu stabilirea pedepsei închisorii pe un termen de 2 ani, iar în baza art.90 Cod penal, de suspendat condiționat executarea ei pe un termen de probă de 2 ani, motivând că pedeapsa aplicată este una prea blândă în raport cu persoana inculpatului și cele comise de

el; - inculpatul nu este la prima sa abatere, el fiind supus răspunderii contravenționale pentru violența în familie de mai multe ori;

- inculpatul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că nu sunt probe care să dovedească vinovăția sa; - partea vătămată este cea care de fiecare dată îl provoca aplicându-i lovituri; - nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii; - din învinuire urmează a fi excluse episoadele pentru care dânsul a fost deja pedepsit contravențional; - învinuirea adusă lui este una incompletă, fiind bazată pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2016, a fost respins apelul inculpatului, iar apelul procurorului a fost admis parțial, casată sentința, inclusiv și din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Simion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, cu aplicarea pedepsei de 1 an închisoare, iar conform art.90 Cod penal, pedeapsa numită a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

Reieșind din conținutul deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanța a examinat cauza în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală, însă în cadrul audierii inculpatului, acesta a declarat că pe toate episoadele a fost sancționat contravențional, iar apărătorul său a solicitat achitarea inculpatului, pe motiv că dânsul a fost deja atras la răspunderea contravențională. În pofida acestor circumstanțe, prima instanță a continuat examinarea cauzei în procedură simplificată, ca urmare a acestor încălcări, instanța de apel a conchis că sentința urmează a fi casată cu examinarea cauzei penale privind învinuirea lui V.Simion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal în procedură generală.

Instanța de apel a constatat că Simion Vasile, conlocuind împreună cu fosta sa soție, Simion Zinaida, și copiii Simion Daniel, a.n.1996 și Simion Marionela, a.n.2000 în s.Șireți, r-nul Strășeni, de o perioadă îndelungată, fiind o persoană agresivă, în repetate rânduri, pe parcursul anului 2015, inclusiv la data de 30.10.2015, de fiecare dată fiind în stare de ebrietate, în timp ce se afla la domiciliul comun, ca urmare a conflictelor inițiate de către acesta, a manifestat un comportament agresiv și violent față de fosta sa soție, Simion Zinaida, asupra căreia dânsul de nenumărate ori a aplicat violență fizică (exprimată prin lovire, îmbrâncire), cât și psihologică, dar și față de fiica sa minoră, Simion Marionela, a.n.2000 asupra căreia dânsul de nenumărate ori a aplicat violență psihologică, exprimată prin înjosire, provocarea stărilor de tensiune și de suferință psihică, ofensă, înjurare, insultare, amenințări verbale, acțiuni ilegale în rezultatul cărora lui Simion Zinaida și Simion Marionela le-au fost provocate puternice suferințe fizice și psihice.

Concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii menționate au fost bazate pe declarațiile părților vătămate Z.Simion și M.Simion, date în cadrul urmăririi penale și în cadrul instanței de apel, a inculpatului, precum și actele cauzei – rapoartele de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.1074 a-2015, 1075 a-2015 din 24.12.2015, procesele-verbale de ridicare și examinare din 13.01.2016, 14.01.2016, încheierea Judecătoriei Stășeni din 29.12.2015, prin care au fost aplicate măsuri de protecție față de victima Z.Simion, ordonanța din 29.12.2015, prin care au fost aplicate măsuri de protecție față de victima Z.Simion, probe pe care instanța de apel le-a considerat pertinente și concludente, și care cu certitudine se dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a conchis că pentru episoadele incriminate inculpatului din data de 06.03.2015, 16.03.2015, 29.08.2015, 30.11.2015 acesta a fost sancționat

contravențional, iar pe episodul din data de 27.06.2015 a fost încetată verificarea plângerii depuse de Z.Simion. Din aceste considerente, procesele-verbale cu privire la contravenții și deciziile prin care lui V.Simion i-au fost aplicate sancțiuni contravenționale, cât și încheierea de încetare a verificării în continuare a plângerii lui Z.Simion, pe motiv că faptele indicate nu s-au adevărit, au fost echivalate de instanța de apel cu o hotărâre judecătorească, reprezentând autoritatea lucrului judecat, care nu permite declanșarea unei noi proceduri cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană, în legătură cu ce a exclus din învinuire aceste episoade.

La fel, instanța a apreciat critic declarațiile inculpatului, care nu și-a recunoscut vina, calificând-le drept o modalitate aleasă de el în scopul evitării răspunderii penale, deoarece vinovăția lui se dovedește prin probe administrate în cauză, care coroborează între ele și nu trezesc careva dubii. Totodată, instanța de apel a apreciat critic și declarațiile date de părțile vătămate în instanța de apel, precum că nu țin minte cele întâmplate la data de 30.10.2015, deoarece acestea contravin declarațiilor date la faza urmăririi penale.

Argumentul inculpatului, precum că fapta prejudiciabilă față de părțile vătămate a fost săvârșită nu cu intenție direct dar fiind provocat de partea vătămată, de către instanța de apel a fost respins ca fiind unul nefondat, deoarece, după cum atestă și inculpatul, pe acest fapt a fost emisă o ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale. Mai mult, din aceste afirmații rezultă că inculpatul recunoaște aplicarea violenței asupra părții vătămate.

La stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel a indicat că, ținând seama de prevederile art.7, 61, 75, 90 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care se caracterizează satisfăcător, anterior nu a fost judecat, a comis infracțiunea în stare de ebrietate, asupra a două persoane, una fiind minoră, de influența pedepsei aplicate, a conchis că corijarea și reeducarea acestuia poate avea loc și prin suspendarea condiționată a pedepsei stabilite pe termen de probă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul V.Simion care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și achitarea sa, pe motiv că nu există faptul infracțiunii; - instanța de apel a dat o apreciere unilaterală și greșită probelor administrate, ajungând la o concluzia incorectă că dânsul a comis violența în familie la data de 30.10.2015, neexistând în acest sens nici o probă; - instanța nu a constatat cu certitudine existența violenței în familie și nu a delimitat probele care sunt aplicate fiecărui episod; - partea vătămată minoră a fost audiată în ședință publică, astfel i-au fost încălcate drepturile sale și a fost încălcată procedura de examinare a cauzei; - părțile vătămate la moment nu au careva pretenții față de el; - partea vătămată Z.Simion este cea care a provocat toate conflictele; - la cererea de a face cunoștință cu procesul-verbal al ședinței de judecată instanța nu i l-a oferit, astfel a fost lipsit de dreptul de a face obiecții.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu actele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat încetarea procesului penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie o contravenție prevăzută de art.78¹ Cod contravențional, Colegiul penal conchide că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Conform art.51 Cod penal, fapta prejudiciabilă săvârșită este temei real al răspunderii penale, iar inexistența faptei exclude răspunderea penală.

În sensul art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Potrivit hotărârii judecătorești contestate, instanța de apel a constatat vinovăția lui S.Simion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral, săvârșită asupra a doi sau mai multor membri ai familiei.

Din conținutul recursului declarat de inculpat, rezultă că recurentul critică decizia instanței de apel privind condamnarea sa, solicitând achitarea, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate probe și în ședințele de judecată nu s-au prezentat careva probe care să confirme faptul săvârșirii de către el a violenței în familie la data de 30.10.2015.

Analizând hotărârea atacată, Colegiul penal constată greșite concluziile instanței de apel privind condamnarea inculpatului V.Simion în baza art.201¹ alin (2) lit.a) Cod penal reieșind din următoarele.

Potrivit materialelor cauzei, la data de 08.10.2015 partea vătămată Z.Simion s-a adresat procurorului r-lui Strășeni cu plîngere pentru a fi luate măsuri cu V.Simion pentru faptul că face abuz de băuturi alcoolice, aplică forța fizică și psihică asupra ei în prezența copilului minor M.Simion și copilului matur D.Simion, iar organele de poliție nu aplică măsuri de protecție (f.d.11 v.1).

Urmărirea penală în privința inculpatului V.Simion a fost începută la 18.11.2015 pe indicii infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal (f.d.1 v.1), iar la 29.01.2016 dânsul a fost pus sub învinuire, pe motiv că în repetate rânduri, pe parcursul anului 2015, inclusiv la data de 06.03.2015, 16.03.2015, 27.06.2015, 29.08.2015, 30.10.2015, 30.11.2015, de fiecare dată fiind în stare de ebrietate, în timp ce se afla la domiciliul comun, ca urmare a conflictelor inițiate de către acesta, a manifestat comportament agresiv și violent față de fosta soție Z.Simion și fiica sa minoră M.Simion, asupra dânselor inculpatul de nenumărate ori a aplicat violență fizică, cât și psihologică exprimate prin lovire, îmbrâncire, înjosire, provocarea stărilor de tensiune și de suferință psihică, ofensă, înjurare, insultare, amenințări verbale, acțiuni ilegale în rezultatul cărora le-a fost provocate puternice suferințe fizice și psihice.

Prima instanță l-a recunoscut vinovat pe V.Simion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal.

Instanța de apel însă, a stabilit că, pentru episoadele incriminate inculpatului din data de 06.03.2015, 16.03.2015, 29.08.2015 și 30.11.2015 acesta a fost sancționat contravențional, iar pe episodul din data de 27.06.2015 a fost încetată verificarea plîngerii depuse de Z.Simion, pe motiv că faptele indicate de către aceasta nu s-au adeverit.

Totodată, instanța de apel, a constatat că inculpatul V.Simion, conlocuind împreună cu fosta soție și copiii săi o perioadă îndelungată, fiind o persoană agresivă, în repetate rânduri, pe parcursul anului 2015, inclusiv la data de 30.10.2015, ca urmare a conflictelor inițiate de acesta, a manifestat un comportament agresiv și violent față de fosta sa soție și

fiica sa minoră M.Simion, în rezultatul cărora le-au fost provocate puternice suferințe fizice și psihice.

Reieșind din conținutul deciziei, instanța de apel și-a bazat concluziile sale pe următoarele probe - declarațiile părților vătămate Z.Simion și M.Simion, date în cadrul urmăririi penale și în cadrul instanței de apel, a inculpatului, precum și actele cauzei – rapoartele de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.1074 a-2015, 1075 a-2015 din 24.12.2015, procesele-verbale de ridicare și examinare din 13.01.2016, 14.01.2016, încheierea Judecătoriei Strășeni și ordonanța din 29.12.2015, prin care au fost aplicate măsuri de protecție față de victima Z.Simion.

Însă, analizând aceste probe, nu se constată cu certitudine că în cauză a avut loc fapta infracțiunii de violență în familie la data de 30.10.2015 pentru care inculpatul V.Simion este condamnat.

După cum s-a menționat mai sus, partea vătămată Z.Simion s-a adresat cu plîngere pentru a fi luate măsuri cu V.Simion pentru aplicarea violenței în familie la data de 08.10.2015, fiind interogată în calitate de parte vătămată la 20.10.2015 (f.d.20, v.1), iar M.Simion a fost audiată în calitate de martor la 21.10.2015 și în calitate de parte vătămată la 08.12.2015 (f.d.24, v.1), deci cu 9-10 zile înainte de episodul de care este învinuit inculpatul.

În cadrul instanței de apel, atât Z.Simion, cât și M.Simion, fiind audiate în calitate de părți vătămate, au declarat că nu țin minte ce s-a întâmplat la 30.10.2015 și dacă s-au adresat cu vreo cerere la poliție pe faptul că inculpatul a aplicat violență fizică sau psihică în privința lor la această dată (f.d.4-5, v.2). Prin urmare, declarațiile părților vătămate au fost apreciate eronat de către instanța de apel, ele neindicând asupra existenței faptei infracțiunii la data de 30.10.2015.

Rapoartele de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.1074 a-2015, 1075 a-2015 din 24.12.2015, conform ordonanței pentru dispunerea efectuării expertizei din 08.12.2015, au fost efectuate pe faptul că în perioada anului 2015 V.Simion a aplicat violența fizică și psihologică asupra părților vătămate, fără a se indica anume că violența a avut loc la data de 30.10.2015. Mai mult, V.Simion nu neagă că a avut careva certuri cu soția sa de față cu copilul minor, însă indică că dânsul pentru aceste fapte a fost deja atras la răspundere contravențională, fapt ce se confirmă prin materialele cauzei.

La fel, procesul-verbal de ridicare și examinare din 13.01.2016 nu indică asupra faptului că V.Simion ar fi aplicat violență față de părțile vătămate la data de 30.10.2015. Conform acestuia, au fost ridicate materialele unde V.Simion avea calitatea de parte vătămată, dânsul depunând o plîngere contra acțiunilor lui Z.Simion, iar prin procesul-verbal de ridicare și examinare din 14.01.2016, au fost ridicate materialele contravenționale pe episoadele din 06.03.2015, 16.03.2015, 29.08.2015, unde V.Simion a fost atras la răspunderea contravențională.

Instanța de apel, de asemenea, a pus la baza condamnării inculpatului încheierea Judecătoriei Strășeni și ordonanța din 29.12.2015, prin care au fost aplicate măsuri de protecție față de victima Z.Simion pentru faptul că, la data de 30.11.2015, în jurul orei 19.55, V.Simion a provocat un scandal la domiciliu, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa lui Z.Simion, amenințându-o cu răfuială fizică. Prin urmare, măsura de protecție a fost stabilită ca urmare a acțiunilor lui V.Simion din 30.11.2015, și nici de cum nu indică asupra cărorva acțiuni ilegale la data de 30.10.2015, pe marginea cărora acesta a fost condamnat. Mai mult, cererea prin care Z.Simion a solicitat aplicarea măsurilor de protecție a fost înaintată la 22.12.2015, după aproximativ 2 luni de la presupusa violență la data de 30.10.2015.

Astfel, Colegiul constată că, la cercetarea cauzei instanța de apel nu a ținut cont în plină măsură de prevederile art.99-101 Cod de procedură penală, necercetând sub toate aspectele probele administrate de părți, fără a le verificat minuțios și nu a dat o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, care în ansamblul nu au confirmat vinovăția inculpatului V.Simion în comiterea infracțiunii imputate la data de 30.10.2015.

Totodată, conform art.262 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală poate fi sesizat despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de Codul penal prin: plângere; denunț; autodenunț; depistarea nemijlocit de către organul de urmărire penală sau procuror a bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni. Iar, în cazul depistării infracțiunii nemijlocit de către lucrătorul organului de urmărire penală, acesta întocmește un raport în care expune circumstanțele depistate și dispune înregistrarea infracțiunii.

Însă, studiind materialele cauzei, pe episodul din 30.10.2015, nu este nici plângerea părții vătămate, nici un raport întocmit de organul de urmărire penală unde să fie expuse circumstanțele depistate și constatate.

Tot aici, instanța de recurs remarcă că, în conformitate cu prevederile art.26 alin.(3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale. Conform proceselor-verbale a ședințelor de judecată din cadrul instanței de apel, procurorul nu a prezentat nici o probă în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, care ar fi demonstrat vinovăția acestuia în aplicarea violenței fizice sau psihice asupra părților vătămate Z.Simion și M.Simion la data de 30.10.2015.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, conform prevederilor art.8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Prin urmare, în acțiunile inculpatului nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, or, în speță lipsesc probe care să constate fapta din 30.10.2015, conform legislației penale.

Circumstanțele enunțate relevă, astfel, că instanța de apel nu a soluționat cauza în conformitate cu rigorile legale, adică hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția de condamnare a inculpatului.

Potrivit art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, în cazul în care nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, se adoptă o sentința de achitare, iar conform art. 435 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl admite, casează parțial sau total hotărârea atacată și dispune achitarea persoanei în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Conform jurisprudenței naționale, sentința de achitare pentru neconstatarea faptei infracțiunii se adoptă în cazurile în care fapta social periculoasă nu a fost dovedită. În asemenea împrejurări și, dat fiind faptul că încălcările normelor sus menționate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept, se impune soluția casării deciziei contestate

cu dispunerea achitării inculpatului de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal consideră că recursul declarat de inculpatul V.Simion urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel, și pronunțarea unei noi hotărâri.

7. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Simion Vasile, casează total decizia Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2016, și dispune achitarea lui Simion Vasile de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 ianuarie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun